

[Schovelin.]

Ære at tilhøre, har stillet Ændringsforslag ovre i Folketinget — paa afgørende Punkter er i Virkeligheden Uoverensstemmelsen mellem Forsvarslovene og det her forelagte Finanslovsforslag flagrant. Og jeg maa sige, at jeg som Følge deraf havde ventet, at allerede den ærede Ordfører for Venstre — ganske i Overensstemmelse med Venstres Ordfører i 1925 — havde gjort opmærksom derpaa og havde bebudet de deraf følgende Konsekvenser. Jeg er selvfølgelig ikke ukendt med Venstres Stilling i Folketinget, men det bliver en Ting for sig; her er Tale om at hævde Landstingets forfatningsmæssige Stilling overfor en Finanslov og hævde den netop paa den Maade, som Venstre og som Venstres udmærkede Ordfører — jeg mener daværende udmærkede Ordfører — den Gang gjorde det med saa stor Tydelighed og saa stor Styrke. Ja, det er underligt nok, naar man bliver ældre, for man siger jo nok, at Verden er fuld af Fremskridt, at Verden stadig gaar frem, men jeg kan nu ikke se, at det er Tilfældet. Jeg synes f. Eks. ikke, den er gaaet frem i Retning af Ordførerskaber — jeg foretrak saaledes Hr. Ejsings Maade at tage den tilsvarende Situation paa, men det bliver nu en Ting for sig. Imidlertid, vi har jo endnu tilbage baade anden og tredie Behandling, og jeg føler mig overbevist om, at naar vi nu mødes i Finansudvalget, saa vil den ærede Ordfører for Venstre være den første til at slaa ind paa den Bane, som hans udmærkede Forløber i sin Tid paa en saa fortræffelig Maade anviste.

Gunnar Fog-Petersen: Sammenlignet med Statsregnskabet for 1925—26 viser Skatterne efter det her foreliggende Lovforslag en Nedgang paa ca. 16 pCt. Det maa siges, at den danske Nation, det danske Erhvervsliv som Helhed taget — hvis man i Evnen til at svare Skat kan se et Udtryk for Erhvervenes økonomiske Styrke —, da har klaret Inflationsperioden bedre, end man havde kunnet vente. Det er glædeligt at se, at der er saa stor en Styrke i vort Erhvervsliv, og jeg tror ogsaa, det maa erkendes fra alle Sider, at der af dette Erhvervsliv er sat megen Styrke, Nøjsomhed, Flid og Energi ind paa at ride Stormen af. Det Finanslovsforslag, vi har liggende for os her, vil ganske sikkert nogenlunde blive et Normalbudget for de kommende Aar, og jeg vil gerne udtale, at mit Parti og særlig jeg personlig har betydelig Tillid til den nuværende højtærede Finansminister. Jeg føler mig overbevist

om, at den højtærede Finansministers hele økonomiske Skole, hans Syn paa økonomiske Værdier vil være en Borgen for et økonomisk Statsstyre. Jeg vil føje til for min egen Regning, at jeg anser den højtærede Finansminister for at være — hvad ogsaa hans tidligere Virksomhed som Finansminister viste — en Mand med en endog særlig udpræget økonomisk Sans.

Naar jeg nu har sagt denne Kompliment til den højtærede Finansminister, vil jeg gerne dertil knytte en Opfordring til Finansministeren og i øvrigt til Regeringen som Helhed om særlig paa eet Punkt at vise Økonomi, nemlig med Hensyn til de Byggeforetagender, som Staten udfører. Jeg tror, man kan sige, at det er lykkeligt, at Staten er i Stand til at foretage, og at der ogsaa bliver vedtaget Love om Udførelse af betydelige Byggeforetagender. Der sættes derved Arbejde i Gang, og der skabes Værdier. Jeg tror imidlertid, man kan føje til, at den Form, hvorunder offentligt Byggeri foregaar her i Landet, er lidet rationel. Der maa kunne findes Metoder, hvorved det offentlige i højere Grad, end Tilfældet er nu, og har været igennem mange Aar, sikrer sig, at de Bevillinger, der gives til et Byggeforetagende, er tilstrækkelige til dets Gennemførelse. Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa de Bevillinger, der gennem en lang Aarrække er givet til Hovedistandsættelse af Sankt Catharinæ Kirke i Ribe. Det forekommer mig, at der her er et meget talende Eksempel paa, i hvor ringe Grad Statsmagten er i Stand til for sine Bygninger at lægge et Overslag, som kan holde ved Gennemførelsen af Foretagendet. I en Aarrække begik man vistnok den Fejl af Sparsommelighedshensyn at indskrænke Bevillingerne til denne Istandsættelse saa stærkt, at det, man maaske kunde kalde for Generalomkostningerne, de faste Lønninger til Arkitekt og Konduktører, næsten opslugte hele Bevillingen, saa at der ikke blev udført noget væsentligt Arbejde i disse Aar. I Anmærkningerne til § 19 paa Finanslovsforslaget for 1927—28 gives der imidlertid Rigsdagen den Besked, at med endnu et Beløb af ca. 52 000 Kr.

„vil Restaureringsarbejdet — bortset fra Klosteret og Inventar til Kirken — kunne være tilendebragt med Udgangen af Finansaaret 1927—28“.

Hvad sker der saa efter Finansaaret 1927—28? Der sker dette, at Arbejdet absolut ikke er færdigt. Der bevilges yderligere 120 000 Kr., og saa oplyses Rigsdagen oven i Købet om, ganske vist under Ministeriets